

и го оставя. Следъ това сгрыва вода, окжпва детето въ корито, въ което бащата хвърля нѣколко гроща за бабата, и дарява лехусата и новороденото съ жълтица, споредъ състоянието си. Жълтицата я окачватъ на главата на детето, заедно съ глава чесновъ лукъ, и тогава го повиватъ вече съ пелени. На лехусата тоже окачватъ жълтица съ чесънъ и прѣстенъ, а главата ѝ увиватъ съ бѣла кърпа до надъ очитѣ, за да не гледала и да я не гледатъ много, та да не урочаса; подъ възглавницата ѝ турятъ нишка и червенъ лукъ. Не ѝ позволяватъ да говори, а вечерята затварятъ рано вратитѣ и непускатъ никого да влиза и да излиза отвънъ при нея. Сжщия день замѣсватъ погача, събиратъ се роднински жени, съседки и насядатъ около лехусата. Бабата донася котле с осветена вода и порѣсва всички наредъ. Следъ това зема погачата, туря на нея малко соль, качва я на главата си и подскоква съ нея три пжти, благославя сички да бждатъ детеродни, разчупва погачата и подава отъ нея най-напредъ на лехусата, а следъ това и на другитѣ жени; всички ѝ цалуватъ ржка и почватъ да ядатъ. Когато почнатъ да ги черпятъ съ вино, всички жени отпийнуватъ по малко отъ чашата, а останалото съ кжсъ отъ погачата и отъ всичко едене по малко даватъ на лехусата да хапне и да сръбне, та млѣко да добие. Като дигнатъ трапезата, донасятъ сито, турятъ на него хлѣбъ и соль, взематъ го две първескини, държатъ го надъ главата на лехусата, а бабата ѝ подава новороденото да го задои. Ако прилошѣ на лехусата, кадятъ я съ нерадиче (буренъ), варятъ ѝ да пие страшниче (буренъ политрисъ). Ако ли урочаса новороденото и плачи тогава или по-сетне турятъ гри въглена на една посипалка или керемида, турятъ отгоре имъ ерменлийско (билка), покадяватъ го съ него, изсипватъ вжглищата въ една паница съ вода и съ тѣзи вода миятъ му три пжти лицето, прѣскаатъ му задъ главата, капватъ малко въ устата му, стриватъ изгорелото коренче съ прѣсти и правятъ черъ белегъ на челото му. До като кръстятъ детето лехусата не оставятъ сама; при нея трѣбва винаги да се намира кръстенъ човекъ, па било то и дете; калевритѣ на лехусата криятъ подъ постелката, при нея не пускатъ доилки, за да не ѝ зематъ млѣкото. Бабата всѣка сутринъ и вечеръ